

πριν

πριν, επίρρ., πρόθ. και σύνδ. [<αρχ. πρίν]. **1.** εισάγει πρόταση ή έννοια που έχει προηγηθεί σε χρόνο ή σε τόπο, προγενέστερα ή μπροστά: «πριν συναντηθούμε, είχα μάθει το ποιόν του || είσαι πριν από μένα ή μετά από μένα;». **2.** άλλοτε, προηγουμένως: «αυτά που γινόντουσαν πριν, τώρα θα πάψουν να γίνονται». (Λαϊκό τραγούδι: η μοναξιά σαν το μαχαίρι με τρυπά, μου έλειψες και μαύρισ' η ψυχή μου, δε συναντιέμαι όπως **πριν** με τη χαρά και συντροφιά μου έχουνε μείν' οι στεναγμοί μου). **3.** με άρθρο ουδ. σε θέση ουσ. **το, τα πριν**, αυτό, αυτά που συνέβησαν, που διαδραματίστηκαν στο παρελθόν, το προηγούμενο, τα προηγούμενα: «πρέπει να ξεχάσουμε τα πριν που μας χώριζαν, για να κάνουμε μια καινούρια αρχή». (Τραγούδι: σ' αγαπώ, σ' αγαπώ για το τώρα **το πριν**, το μετά και το πάντα, σ' αγαπώ, η καρδιά μου τρελάθηκε, βαράει σαν ξεκούρντιστη μπάντα).

- απ' τα πριν, εκ των προτέρων: «εγώ απ' τα πριν είχα καταλάβει πως δεν ήταν καλός άνθρωπος».
- γέρασα πριν την ώρα μου ή γέρασα πριν της ώρας μου, βλ. λ. [ώρα](#).
- έφυγε πριν την ώρα του ή έφυγε πριν της ώρας του ή πήγε πριν την ώρα του ή πήγε πριν της ώρας του, βλ. λ. [ώρα](#).
- πριν ακόμη ανοίξω καλά καλά τα μάτια μου, βλ. λ. [μάτι](#).
- πριν καλά καλά στεγνώσει το μελάνι, βλ. λ. [μελάνι](#).
- πριν μιλήσεις, να βουτάς τη γλώσσα σου στο μυαλό, βλ. λ. [γλώσσα](#).
- πριν την ώρα του ή πριν της ώρας του, βλ. λ. [ώρα](#).
- τη γυναίκα, πριν παντρευτείς, ποτέ σου μην την κρίνεις, βλ. λ. [γυναίκα](#).
- των φρονίμων τα παιδιά, πριν πεινάσουν μαγειρεύουν, βλ. λ. [παιδί](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας